

Die Erstkommunionkinder als Pilger der Hoffnung • Prvoobhajanci kot romarji upanja

Fusswallfahrt von St. Sebastian Aich zur Jubiläumskirche Heiligengrab •
Od podružne cerkve sv. Boštjana do svetoletne cerkve na Božjem grobu

Veröffentlicht • Objavljeno 01.05.2025

Das Heilige Jahr 2025 ist ein besonderes Ereignis für die katholische Kirche, das alle 25 Jahre gefeiert wird. Das Motto „Pilger der Hoffnung“ erinnert daran, dass der Glaube eine Quelle der Zuversicht und des Zusammenhalts ist, besonders in schwierigen Zeiten. Im Rahmen der pfarrübergreifenden Erstkommunionsvorbereitung unternahmen die Kinder mit Herrn Pfarrvorsteher GR Mag. Michael Golavčnik eine Wanderung zur Wallfahrtskirche in Heiligengrab. Begleitet wurden sie von den Eltern, Großeltern, Geschwistern und den Obfrauen beider Pfarren:

Wir trafen uns am Samstag, dem 26.04.2025, bei der Filialkirche St. Sebastian in Aich. Dort begann unser besonderer Tag mit der Besichtigung der kleinen Kirche. Herr Pfarrer begrüßte uns, führte durch das Gotteshaus und erklärte seine Geschichte und Bedeutung. PGR-Obfrau Martina Urban las das Jubiläumsgebet zum Heiligen Jahr. Trotz des unbeständigen Wetters machten wir uns auf den Weg nach Heiligengrab. Das Pilgerkreuz, getragen vom Herrn Pfarrer, begleitete uns während der gesamten Wanderung. Unterwegs hielten wir für kleine Fotopausen an und besonders die Kinder fanden große Freude daran, einen Teil der Strecke zu laufen. Das letzte Stück unseres Weges zur Wallfahrtskirche gingen wir den Kreuzweg entlang. Vor der Kirche nahmen wir uns Zeit, um innezuhalten und uns zu besinnen.

In der Wallfahrtskirche Heiligengrab waren wir fasziniert von den wunderschönen Wand- und Deckenmalereien, die eine besondere Atmosphäre ausstrahlen. Herr Pfarrer erklärte uns die Kunstwerke und die Geschichte der Kirche. Danach folgte die Andacht. Wir sangen gemeinsam das Lied »Lobe den Herren«. Vorbereitete Bitten zum Thema »Kleine Schritte, die die Hoffnung wecken« wurden vom Herrn Pfarrvorsteher ausgeteilt und von den Anwesenden vorgetragen. Im Halbkreis stehend sangen wir anschließend das »Vater Unser«, beteten das »Oče nas« und wurden zum Abschluss vom Herrn Pfarrer gesegnet. Als wir den Heimweg antraten, begann es leicht zu regnen, doch die Gruppe blieb fröhlich. Zurück in Aich erwartete uns bei PGR Frau Anni Dobnig eine freundliche und großzügige Bewirtung, für die wir uns recht herzlich bedanken. Besonderer Dank gebührt Herrn Pfarrvorsteher Mag. Michael Golavčnik für diese Wanderung, geprägt von Gemeinschaft, Herzlichkeit und schönen Momenten!

GM, MU

Jubiläumsgebet 2025 von Papst Franziskus:

*Vater im Himmel,
der Glaube, den du uns in deinem Sohn Jesus Christus,
unserem Bruder, geschenkt hast,
und die Flamme der Nächstenliebe,
die der Heilige Geist in unsere Herzen gießt,
erwecke in uns die selige Hoffnung
für die Ankunft deines Reiches.
Möge deine Gnade uns
zu fleißigen Pflanzern der Saat des Evangeliums verwandeln,
die die Menschheit und den Kosmos säen wird,
in zuversichtlicher Erwartung
des neuen Himmels und der neuen Erde,
wenn die Mächte des Bösen besiegt sein werden
und deine Herrlichkeit für immer offenbart werden wird.*

*Möge die Gnade des Jubiläums
in uns Pilgern der Hoffnung
die Sehnsucht nach den himmlischen Gütern erwecken
und über die ganze Welt
die Freude und den Frieden
unseres Erlösers gießen.
Dir, gesegneter Gott in alle Zeit
sei Lob und Ehre in Ewigkeit.
Amen.*

Kleine Schritte, die die Hoffnung wecken:

- Sag jemandem ein gutes Wort
- Bete: Guter Gott, nimm den verstorbenen Papst Franziskus in deine Herrlichkeit auf
- Teile mit jemandem etwas, was du hast
- Bitte um den Beistand deines Schutzengels
- Bete vor dem Schlafengehen für deine Schulkameraden
- Denke an einen Menschen, dem es nicht so gut geht

Prvoobhajanci kot romarji upanja

Papež Frančišek je na praznik Gospodovega vnebohoda, dne 9. maja 2024, napovedal redno sveto leto 2025. V svoji buli "UPANJE NE OSRAMOTI" je tudi pisal o poti upanja. V 5. točki bule piše: *To prepletanje upanja in potrpežljivosti jasno pokaže, da je krščansko življenje pot, na kateri so potrebni tudi močni trenutki, ki hranijo in utrjujejo upanje, tega nenadomestljivega spremljevalca, ki omogoči zagledati cilj: srečanje z Gospodom Jezusom. [...] Ni naključje, da*

romanje izraža temeljno prvino vsakega svetoletnega dogodka. Na pot se poda tisti, ki gre iskat smisel življenja. Peš romanje močno spodbuja ponovno odkritje vrednote tišine, napora, bistvenosti. Tudi v prihodnjem letu bodo romarji upanja prehodili starodavne in sodobne poti, da bi močnejše doživeli izkušnjo svetega leta.

Pri večeru staršev prvoobhajancev, dne 6. marca 2025, smo sklenili, da bomo v tem svetem letu naredili pešromanje od podružne cerkve sv. Sebastijana v Dobu do jubilejne cerkve na Božjem grobu. Ni treba iti v Rim, da zaužiješ prvino in občutek tega svetega leta, temveč svetoletne cerkve nas vabijo, na vpijemo lepoto in duhovnost teh cerkva, ki so bile v tem posebnem letu razglašene za jubilejne. V pliberški dekaniji je to romarska pot na Božjem grobu, baročni biser cele Podjune. Toda tudi podružna cerkev sv. Boštjana v Dobu je tak biser, saj ima romansko zasnovo in je ena najstarejših cerkva pliberške župnije. Zidec okoli male cerkvice je vabil prvoobhajance, da so obhodili cerkev na tem povišanem mestu. Znotraj cerkve pa je zlat glavni oltar, ki ima v svojem osrčju sliko sv. Boštjana, rimskega vojaka, ki je priklenjen na drog, in katerega prepodejo puščice svojih sovojakov. V srednjem veku je postal zelo slaven, saj je spominjalo njegovo mučeništvo na gorje, ki je ljudem prinašala črna smrt, kuga. Krščanstvo je že vedno živelo iz solidarnosti, ki so jih kristjani drug drugemu izkazovali tudi v skupnem spominjanju in skupnem preživljanju trpljenja. Pod glavnim oltarjem na antipendiju pa je slika sv. Jakoba starejšega, farnega zavetnika suške fare. To je tudi dokaz tega, da cerkvice leži na Jakobovi poti, ki pride iz Dravograda in vodi skozi celo Koroško do Lesne doline, kjer se zavije na Vzhodno Tirolsko. Lepo je tudi, da sta med letošnjimi petimi prvoobhajanci tudi Sebastian in Jakob po imenu.

Po svetoletni molitvi, ki jo je zmolila predsednica žvabeškega župnijskega sveta Martina, Urban p.d. Mudl, smo se podali na pot do Božjega groba. Vreme je držalo, kljub temu pa nismo vzeli lesen križ sabo, temveč kovinastega, ki je bolj odporen do slabega vremena. Otroci so na poti drug drugega prihitevali in iskali hitro pot, šele po nekem času pa so se umirili in se prilagodili ritmu hoje odraslih. Za doseganje cilja ni odločilna hitrost, ki hitro utruja, temveč ritem skupne hoje, ki prevzame celotno skupino in sproži potrpežljivost in vztrajnost. Med potjo je stekel ta in oni pogovor. Lepo je bilo videti, da se cilj hoje vedno bolj približuje. Vzeli nismo bližnico, temveč romarsko pot, ki vodi po hribu navzgor, kjer so zidane kapelice s poslikavo rožnovenskih skrivnosti. Vedno spet smo se ustavili in si ogledali slike ter skušali ugotoviti svetopisemsko sporočilo, ki je za tem.

Svetoletna cerkev na Božjem grobu je umetniški biser, ki na poseben način posreduje svetopisemsko in versko izročilo. Poslikana je cerkvena ladja in apsida, posebno lepo pa se blesti stropna poslikava, ki posreduje vstajensko sporočilo. Cerkev je posvečena Svetemu križu, pod glavnim oltarjem pa je kip Jezusa, ki leži v grobu. Zaradi tega se imenuje ta hrib Božji grob ali Humec, grič, ki je povzdignjem nad dolino. Dali so jo sezidati pliberški grofi in meščani po zaobljubi ob strašnem požaru v Pliberku v letu 1711. Mogočna cerkev z dvema visokima zvonikoma s čebulasto streho in kupolo so zidali v letih 1761 do 1772 in je poleg kapelic in križev ob poti eno najlepših baročnih celostnih baročnih zasnov na Koroškem. V veličastni cerkvi smo zapeli pesem, ter prebrali misli o korakih, ki prebujajo upanje ter skupaj zapeli v obeh jezikih molitev Oče naš. Zahvala mežnarju Jošku Nachbarju p.d. Krop, ki je nam cerkev odprl in potem spet zaprl ter pliberškemu dekanu msgr. Ivanu Olipu za izkazano gostoljubnost. Po blagoslovu smo se podali spet po isti poti nazaj. V Dobu pa smo bili povabljeni na dom župnijske svetnice Anice Dobnik, ki je za vse s pomočjo hčerke Doris pripravila okusno pico. Vsem je ta svetoletni pohod prvoobhajancev bil zelo všeč, naslednje romanje ki nas čaka, pa je romanje treh gora na petek treh žeblijev, dne 02. maja 2025.

GM

